

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-86/17-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš-Beroš i Ljiljane Karlovčan-Đurović, članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Ministarstvo unutarnjih poslova Republike Hrvatske, Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe S. k. p., Z., zastupanoga po predsjedniku T. Š., radi poništavanja rješenja u predmetu ostvarivanja prava na pristup informacijama, u sjednici vijeća održanoj 21. rujna 2017.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Usvaja se tužbeni zahtjev tužitelja“.

Poništava se rješenje Povjerenika za informiranje klasa: UP/II-008-07/16-01/339, urbroj: 401-01/04-17-04 od 16. ožujka 2017.

O b r a z l o Ź e n j e

Osporenim rješenjem tuženika poništeno je rješenje tužitelja od 16. svibnja 2016. i predmet vraćen prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak. Navedenim rješenjem tužitelja je djelomično odbijen zahtjev S. k. p. za ostvarivanjem prava na pristup informacijama temeljem članka 23. stavka 5. točke 2. u vezi s člankom 15. stavkom 2. točkom 4. Zakona o pravu na pristup informacijama, uz obrazloženje da je zatražena informacija zaštićena zakonom kojim se uređuje područje zaštite osobnih podataka.

U tužbi tužitelj u bitnom ističe da je u ponovljenom zahtjevu od 29. travnja 2016. zatražen podatak o imenima i prezimenima službenika koji su sudjelovali u izradi novog prijedloga Uredbe o plaćama policijskih službenika iz travnja 2016. kao i podaci o tome da li su u izradi tog prijedloga bili uključeni neki od sindikata koji djeluju unutar Ministarstva unutarnjih poslova te o kojim se točno sindikatima radi. Sa tim u vezi tužitelj ističe da su pravilno primijenjene odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13. i 85/15.) jer su ispunjeni uvjeti da se ograniči pristup informacijama, pa je iz tih razloga i odbijen zahtjev kao neosnovan a prethodno tome je proveden test razmjernosti i javnog interesa nakon čega je jasno definirano da preteže zaštita osobnih podataka službenika tužitelja u odnosu na javni interes. Odnosno smatra da bi

omogućavanje pristupa traženim informacijama moglo imati za posljedicu ozbiljnu povredu zaštićenog interesa, te da nije došlo do povrede odredaba Zakona o pravu na pristup informacijama, koje tuženik preširoko tumači.

Nadalje tužitelj smatra da je odgovarajući na zahtjeve S. k. p. upravo postupao sukladno načelima propisanim u Zakonu o pravu na pristup informacijama, te je prilikom izrade Uredbe o izmjenama Uredbe o plaćama policijskih službenika, reprezentativnim sindikatima uključujući i sindikat kriminalističke policije, prijedlog dostavio na mišljenje, a da odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama ne propisuju obvezu objave imena članova radnih skupina.

Dodaje da radna skupina formalno nije niti osnovana, niti je za to postojala zakonska obveza.

Nadalje, navodi da samo informacija koja može pomoći javnosti u donošenju mišljenja kao i odluka o određenim pitanjima i događajima, može predstavljati javni interes. Stoga da zatražena informacija ne može biti predmet javnog interesa, jer interes javnosti ne može biti da se upozna sa sadržajem predmetnog akta, koji također prema mišljenju tužitelja niti ne ulazi u kategoriju akata koji bi bili predmetom interesa šire javnosti. Uz to dodaje da je predmetnu Uredbu donijela Vlada Republike Hrvatske u propisanom postupku, te da nije jasno zbog čega bi imena i prezimena državnih službenika koji su sudjelovali u izradi te Uredbe, predstavljali informaciju od interesa za javnost.

Predlaže da se rješenje tuženika poništi iz razloga propisanih odredbama Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.- nadalje u tekstu: ZUS).

U odgovoru na tužbu tuženik ostaje u cijelosti kod navoda već istaknutih u osporenom rješenju, zbog čega tužbene navode smatra neosnovanima.

Dodaje da nije odlučna činjenica da li je prilikom izrade nekoga propisa formalno postojala radna skupina jer se i tada primjenjuje načelo transparentnosti djelovanja, što je izraženo i u presudi Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: UsII-84/16 od 18. kolovoza 2016. Okolnost pak da je tužitelj prijedlog predmetne Uredbe dostavio nadležnim sindikatima na mišljenje također da nije odlučno za donošenje odluke u ovoj stvari, te bez obzira što izričito nije propisana obveza objave popisa članova radne skupine, da ne isključuje postojanje interesa javnosti u svezi te informacije. Također da osporeno rješenje tužitelja ne sadrži dostatne razloge za i protiv omogućavanja pristupa informacijama.

Slijedom navedenog tuženik predlaže da se tužbeni zahtjev odbije u cijelosti.

Zainteresirana osoba S. k. p. u odgovoru na tužbu u bitnom predlaže odbiti tužbeni zahtjev. Navodi da je tužitelj uskratio razloge za i protiv omogućavanja pristupa informacijama iako je upravo svrha provedbe testa razmjernosti i javnog interesa bila da se navedu takvi razlozi. Suprotno tvrdnji tužitelja smatra da je interes javnosti očit u odnosu na zatražene informacije te da se uskratoma traženih informacija prikrivaju razne nezakonitosti koje se događaju na području radnih odnosa.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

U dokaznom postupku sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja pobijane odluke te je izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu tuženika (članak 33. ZUS-a).

Na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja u smislu odredbe članka 55. stavka 3. ZUS-a, sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan, iz niže navedenih razloga.

Naime, iz podataka spisa predmeta proizlazi da je dopisom broj: 511-01-11-600-14-20/2016 od 25. travnja 2016. tužitelj izvijestio zainteresiranu osobu da za izradu prijedloga Uredbe o izmjenama Uredbe o plaćama policijskih službenika, nije bila osnovana posebna radna skupina, te da je prijedlog dostavljen na mišljenje svim nadležnim sindikatima. Nadalje temeljem podataka spisa predmeta proizlazi da je predmet žalbenog postupka dio zahtjeva u kojem se traži podatak o imenima i prezimenima osoba koje su sudjelovale u izradi predmetne Uredbe.

Prema odredbi članka 6. Zakona o pravu na pristup informacijama, informacije su dostupne svakoj domaćoj ili stranoj fizičkoj i pravnoj osobi u skladu s uvjetima i ograničenjima propisanim tim zakonom. Tako je člankom 23. stavkom 5. točkom 2. Zakona o pravu na pristup informacijama, propisano da će tijelo javne vlasti rješenjem odbiti zahtjev ako se ispune uvjeti propisani u članku 15. stavcima 2., 3. i 4., a u vezi s člankom 16. stavkom 1. tog Zakona.

Odredbom članka 15. stavkom 2. točkom 2. Zakona o pravu na pristup informacijama, propisano je da tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako je informacija zaštićena zakonom kojim se uređuje zaštita osobnih podataka.

Daljnjim odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama, propisano je u kojim će se slučajevima i na koji način provesti test razmjernosti i javnog interesa, odnosno kada je vlasnik informacije dužan prije donošenja odluke, provesti test razmjernosti i javnog interesa.

Premda prvostupanjsko rješenje sadrži razloge uskrate pristupa zatraženoj informaciji, pravilan je zaključak tuženika da je svrha provedbe testa razmjernosti i javnog interesa upravo u tome da se navedu svi razlozi odnosno razlozi za i protiv omogućavanja pristupa traženoj informaciji, što je u konkretnom slučaju izostalo.

Pravilan je i daljnji zaključak tuženika da u odnosu na tražene informacije postoji nedvojben interes javnosti, neovisno o činjenici da li je za izradu predmetnog propisa formalno osnovana radna skupina, jer se i tada primjenjuje načelo transparentnosti njenog rada, pri čemu se poziva na već zauzeto stajalište Visokog upravnog suda Republike Hrvatske izraženog u presudi poslovni broj: UsII-84/16 od 18. kolovoza 2016.

Također dodaje tuženik da su sukladno članku 16. stavku. 3. Zakona o pravu na pristup informacijama, informacije o raspolaganju javnim sredstvima dostupne javnosti i bez provođenja testa razmjernosti i javnog interesa te da o tome u nastavku postupka valja voditi računa, odnosno da se sredstva za plaće državnih službenika osiguravaju u državnom proračunu, te da svaki osobni podatak nije automatski zaštićen.

Slijedom naprijed navedenog je tuženik prema ocjeni ovog suda osnovano temeljem članka 117. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09.) poništio prvostupanjsko rješenje, te predmet vratio na ponovni postupak prvostupanjskom tijelu uz datu uputu u kojem pravcu valja otkloniti uočene nedostatke i utvrditi činjenice od kojih ovisi donošenje pravilnog i zakonitog rješenja.

Takvim postupanjem tuženik nije povrijedio zakon na štetu tužitelja, pa je ovaj sud ocjenjujući rješenje tuženika zakonitim, temeljem odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan.

U Zagrebu 21. rujna 2017.

Predsjednica vijeća:
Sanja Štefan, v.r.